

[Knud Thomsen.]

som basis for sine fremtidige overvejelser. Det er altså ikke ukyndige lande, der går den vej, og der synes i det hele taget at være en stærk udbredelse af tanken.

Jeg tror derfor, at vi i det kommende udvalgsarbejde bør se på, om vi ikke kan søge frem til en nordisk ordning, der er baseret på den udskudte prøvning, som vil give en øjeblikkelig og kraftig lettelse af de fire nordiske patentinstitutioners arbejde, og derefter søge frem til et intimere nordisk patentsamarbejde derved, at vi i første omgang begynder med at fordele nyhedsprøvningsarbejdet, som jo reduceres stærkt ved den udskudte prøvning, og så går frem, som det er beskrevet for os i udvalget, ganske logisk på den måde og i et kontinuerligt nordisk samarbejde, at vi, når man har fordelt dette arbejde, begynder at overveje mulighederne for at få et egentligt fælles — formentlig også geografisk fælles — nyhedsprøvningsinstitut, hvor moderne hjælpemidler kan tages i brug, og muligvis give et nordisk prøvningsinstitut en chance for at blive skudt ind i paritet med de store internationale prøvningscentre, der er forudset, og som jo alle baserer sig på det, at man går sammen om nyhedsprøvning, eventuelt om patenterbarhedsprøvning, men opretholder udstedelsen af de nationale patenter, fordi man dér kommer ind på områder, hvor der kan være brug for forskelligheder.

Jeg håber, at disse synspunkter stadig væk kan være under debat, og peger på, at nøje eftertanke er nødvendig for en patentlovgivning og dens forskellige faser, fordi vi her er inde på et område, hvor vi jo i mange, mange årtier naturligvis har været inde i et internationalt samarbejde, og hvor vi ikke kan ændre vor lovgivning fuldstændigt, altså ændre den meget hyppigt. Det bør være et område, hvor der er en vis kontinuitet netop, som følge af det dybe internationale arbejde, vi er inde i. Jeg er indstillet på, at det er meget vigtigt at følge den første indstilling fra Nordisk Råd om at søge frem til en fælles lovgivning, men

jeg må sige, at jeg var og er en modstander af den særlige måde, man i anden omgang har peget på det, og at jeg derfor må være modstander af, at kap. III sættes i kraft i dette land. Inden en sådan ikraftsættelse kan etableres, bør vi til bunds og på nordisk basis have undersøgt, om ikke den anden vej er frugtbarere. Jeg tror, at Danmark på lang sigt vil høste hæder for at have ydet et værdifuldt bidrag til nordisk samarbejde, hvis vi prøver at tage føringen på dette område.

Ud fra dette særlige synspunkt vil jeg altså meget gerne på mit partis vegne gå ind i udvalgsarbejdet, som absolut ikke skal blive forsinket, hverken ved filibustering eller på anden måde, fra min side, men hvor jeg altså meget gerne ønsker en omhyggelig prøvning for at se, om vi dog ikke i fællesskab skulle kunne nå til det, at vi opretholder den nordiske enhed, vi har tilstræbt, men samtidig arbejder efter en linje, der måske og antagelig langt mere tilhører fremtiden.

Poul Dam: Hr. Holm Tved nævnede, at man i de andre nordiske lande var noget længere fremme med denne lovgivning, end vi er her, og at der altså nu kun ventes på Danmark. I denne forbindelse vil jeg gerne gentage noget, jeg har sagt i anledning af en tidligere genfremsættelse, nemlig at vor arbejdsform her i folketinget, hvor en sag bortfalder ved folketingsårets slutning og så skal genoptages, giver nogle pauser i arbejdet, som undertiden forsinker det noget urimeligt. Situationen var jo sådan, at vi i september var meget langt i udvalgets arbejde. Vi blev meget nær enige om en række ændringsforslag, som handelsministeren jo også har ladet indgå i forslaget til patentlov. Da de vistnok aldrig er forekommet officielt i nogen tryksag fra folketinget, må det være handelsministerens særlige synskhed, som her gør sig gældende, men i hvert fald, vi kan godt genkende disse ændringer, og det er vi glade for, og jeg tror, at et par ugers fortsat arbejde ville have ført til en for-